

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er som bekendt imod skattefiduser, og vi er imod frynsegoder, idet der jo er en tendens til, at det er de højestlønnede, der får dem. Det er dem, der er tættest på chefen, der får frynsegoderne.

Det er vores principielle holdning. Alligevel vil jeg sige, at vi godt kunne se positivt på en bagatelgrænse, da der selvfølgelig er nogle ting, hvor man kan sige, at det er for fjollet at prøve at forfølge dem skattemæssigt, f.eks. avishold, bespisning i forbindelse med overarbejde og tilsvarende ydelser, som er betinget af arbejdet. Vi kunne godt overveje at prøve at få det taget til side, så det, vi foretager os skattemæssigt, ikke bliver helt latterligt.

Dér, hvor vi er aldeles afvisende over for lovforslaget, er dér, hvor det drejer sig om gratis p-plads. Det vil jo opfordre til flere biler inde i byen, og det er ikke det, der er brug for. Der er faktisk brug for det modsatte, så det er vi fuldstændig afvisende over for.

Jeg ved godt, at nogle vil sige, at det jo er svært at skelne mellem, at der på den ene arbejdsplads er rigeligt med gratis parkeringspladser til rådighed, og at man på den anden skal putte penge i parkometre osv. Jeg synes i virkeligheden, det er meget enkelt: Hver eneste gang der er tale om, at der stilles en parkeringsplads til rådighed som et privilegium for enkelte medarbejdere – det være sig, at der er et skilt i gården om, at her må den pågældende medarbejder holde, det være sig, når man udbetaler penge til parkometre, det være sig, når man i det hele taget gør det til et privilegium i forbindelse med et ansættelsesforhold – skal der ske en beskatning af det gode. Det ser vi overhovedet ikke noget problem i, og det ønsker vi fastholdt.

Gratis pc-anvendelse i hjemmet er vi også positivt indstillet over for, hvis vi kan sørge for, at det holder sig inden for en vis bagatelgrænse, og i den forbindelse vil jeg gerne høre ministerens kommentar til det, der f.eks. var omtalt i Det Fri Aktuelt i går, at man kan forestille sig, at man i øget grad nu vil få den trafik, at en arbejdsgiver siger: Hvis du går 200 kr. ned i løn om måneden, søger jeg for, at du får en kæmpestor computer derhjemme med alle mulige spil i. Det går jo lige op. Jeg sparer moms, og du sparer i skat osv. På den måde er det gratis, og du får altså det her for et så ringe beløb. Formelt er det godt nok min maskine, siger arbejdsgiveren, men du ved godt, at om 3 år er den nedskrevet til nul, og så kan du overtage den for et symbolsk beløb.

Den trafik vil vi faktisk heller ikke være med til at fremme. Vi mener sådan set, at det vil være at åbne for frynsegoder i en uhæmmet grad, og vi vil derfor også gerne spørge, hvordan ministeren vil sikre, at der er en vis sammenhæng mellem, hvad der er nødvendigt for arbejdet, og hvad der bliver stillet op ude i forskellige privilegerede ansattes hjem, at det ikke er en eller anden kæmpe pc med masser af programmer, som bare bliver leveret ad libitum. I så fald er vi også imod den del. Men hvis det bare drejer sig om det, der er nødvendigt til arbejdet, og det småtteri, alle går og laver på deres computer, når de har den inden for hjemmets fire vægge, er vi helt med på, at man ikke skal beskatte det.

Men altså afsluttende: Det med gratis parkeringsplads er nok til, at vi vender tommelfingeren nedad til det her lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Frynsegoder skal selvfølgelig beskattes på en eller anden måde, ellers ville vores økonomi jo hurtigt udvikle sig til en ren naturaløkonomi, men skattevæsenet skal på den anden side heller ikke stå på nakken af alle lønmodtagere og se, om de får en flaske vin eller en anden lille ting, som burde beskattes. Der må være plads til nogle lidt større armsving.

Det er også min fornemmelse, at man ude omkring i de forskellige lokale skatteadministrationer har en vis margin for, hvor lidt man vil beskæftige sig med, men alligevel dukker der indimellem nogle sager op til overfladen, hvor folk bliver beskattet af nogle helt urimelige ting som f.eks. parkeringspladser ved arbejdspladsen.

Derfor er jeg utrolig glad for, at skatteministeren nu tager fat på det problem og prøver at rette op på det.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om man skal indføre en bundgrænse eller en bagatelgrænse. En bundgrænse virker ved første øjekast nok som den mest fornuftige løsning, men overvejer man sagen endnu en gang, kan man godt se, at en bundgrænse kan føre til en ret stor brug af naturalydelser i stedet for løn.

Laver man, som skatteministeren her har foreslået, en bagatelgrænse, er det klart, at der kommer nogle vanskelige afvejningssituationer, hvor skattevæsenet skønner, at en eller anden naturalydelse har en værdi, mens skatteyderen selv sætter den til en anden værdi, og er den samlede værdigrænse pludselig overskredet, ja, så bliver skatteyderen beskattet af hele beløbet.